

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 23

Fylke: Oppland

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Ringebu

Emne: Bordskikk til hverdags.

Bygdelag: Venabygd

Oppskr. av: Einar Hovhåugen

Gard: Nåsua

(adresse): Venabygd

G.nr. 3 Br.nr. 3

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Ja. Det var gjerne både laugbord og bordskive på Kvot Kjøkken for ein 40-50 år sidan. Ofte åt dei berre middagen ved laugbordet og dei andre måla ved skiva. Vor det like folk på gardne hende det dei åt alle måla ved skiva.
2. Alle åt same mat og til same tid her i bygdelaget. Men på dei største gardane vade i høgusoknet åt tenestefolk og sjølvfolk kvar for seg og kvar sin mat. Det vart nemnt ~~å~~ å bruke to bordhald.
6. Frå gammalt åt alle allbid på Kjøkkenet her i bygda. På dei få storgardane der det vart nytta 2 bordhald, åt sjølvfolket i Kammeret. Etter at det vandra med ei "penstugje" på gardane, bli det gjerne ete der når det er framand-folk i huset. Tenestefolka et da allbid på Kjøkkenet.
7. Husbonden sit gjerne ved sine smalenden av laugbordet, og husmora nærast han på høgre laugenden.
8. Nei.
9. Høgssetet. (uttalast her: hegsete.) Plassen er ikkje merket omnoveris enn at det er den smalenden av laugbordet som støyte mot veggen.
11. Hundene vart nok ikkje vaska utan ein hadde vore borti seleg søylite arbeid. Mannfolka tok allbid hua av for dei sette seg tilbords. Det var det grøvste brot på
12. god folkeskikk å ikkje gjera det. Grøut og suppe vart ete av

same fatet til for ein 40-50 år sidan. Ein hadde og jelles mjøllekopp til grøntu. Det var anten Årefat eller leirspilkeim. Når ein åt grønt tok ein ein beta grønt på skeia og døyga i mjøllekoppen. Den måten å eta grønt på, seleg da rassgrønt, & vanleg enda. Kaffe-drinking var nok det som fyrst førde til nytting av ker sin drillekopp.

- 13. Steikepanna var det ikkje uvanleg å setja direkte på bordet på ein panning, men det vildjy kjint at det var gjort med greter.
- 14. Sjølv (kjøtt, fisk, smør) vort alltid lagt mellom hostepeler, flakbrød. Det kallast å gjra seg beta.
- 15. Ja.
- 16. I kvardags lag drakk ein alltid av skåla, når kaffen var varm. Det nyttast enda av eldre folk.
- 17. Til kvardags bruk vort gaffelen ikkje vanleg brukt før ein 30-40 år sidan.
- 18. Mennene brukte ofte bollekniven ved bordet. Kvinnene brukte vanlege bordknivar.
- 19. Det var vanleg at ker hadde ~~sin skei~~ si skei. Skeiene var gjorde av Åre eller bein (horn). Dei var ofte rustite med naunn. Når ein var frdy med å eta, vart skeiene vel sleitete eller tåka av på trøyerna og sett opp i veggspriunge eller i skeitreet, der det var slite, opp på veggur. Når ein tok til å vaske skeiene & ikkje så godt og seia, men det høyrer nok dette hundårsk til.
- 20. Kring 1900-talet tok ein ettervat til å bruke steinty tallerkar til kvardags. Ein gjekk frå jelles mjøllebolle over til at ker fekk sine eige djupe tallerk i skåden. Fellesfatet for grønt vora lunge, enkelte stode heilt opp i 1920-åra.
- 21. Nei. Bli heller ikkje brukt i dag.
- 22. Helst måla bord ein vaske.
- 23. Maten vort skifta av húsmona.

- 24. Det var gjeme sicut som vort slifta (smør, kjøtt og flesh.)
- 25. Maten vart slifta etter beste skjøn, slik at dei som gjekk i tingorleid, og var mest svoltne fekk mest.
- 26. 6-7 år. For eldre hjelpe gjeme dei minste barna. Når det mange barn hjelpte dei største systina ofte dei mindre
- 27. Til ganske små ~~små~~ barn 1-2 år var det for iblye sjeldan at dei vaksne bygde til dei.
- 28. Nei.
- 29. Helst iblye for barna.
- 32. Ja.
- 33. Ein tabba som regel iblye for maten når ein iblye var i lag eller hos framande.
- 34. Det vord "digne maten" & iblyt her.
- 35. Det hende, velg når det var ein god kjinning, men iblye alltid.
- 36. Ja, helst kaffe og kakor.
- 37. Ja.
- 38. Ja. Ein kotte helst kaffe til kvargang.
- 39. Frå gammalt åt vistnok gjesten og på kjøkenet. Nå er det så ymse, kanna bli ofte traktete på kjøkenet. Meir sjeldne framand i stiqva eller kammaset. Ein eller fleire av sjölvfolket er i lag med dei
- 40. Ja. Det kallast her å vera håvat, og det var god skikk.

4871

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

[Faint, illegible handwritten text in blue ink, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]